

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΗΛΙΟΥ ΤΟΥ ΘΕΣΒΙΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ.

Ἡ ἐορτή τοῦ προφήτου Ἡλιοῦ τοῦ Θεσβίτου, ἐορταζομένη συμφώνως πρὸς τὸ Τυπικὸν τῆς Ἐκκλησίας τὴν 20^{ην} Ἰουλίου ἐκάστου ἔτους, ἐωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων διὰ λόγους ποιμαντικούς μέ μετὰθελον τὸ Σάββατον 21^{ην} Ἰουλίου/3^{ην} Αὐγούστου 2013, εἰς τὴν Ἱερὰν αὐτοῦ Μονὴν τὴν κειμένην παραπλεύρως τῆς κυρίας ὁδοῦ τῆς ἀγοῦσης ἀπὸ Ἱεροσολύμων εἰς Βηθλεέμ καὶ πλησίον τῶν ἐρειπίων τῆς ἀρχαίας Μονῆς τοῦ Καθίσματος τῆς Θεοτόκου.

Εἰς τὴν θέσιν ταύτην εὐρίσκεται ἀπ' ἀρχαιοτάτων χρόνων ἡ Μονὴ ἐρειδομένη εἰς τὴν παράδοσιν ὅτι εἰς τὴν περιοχὴν ταύτην φεύγων ὁ Προφήτης Ἠλίας τὸν θυμὸν τῶν βασιλέων Ἀχαάβ καὶ Ἰεζάβελ, ἀφ' ὅτου ἐπὶ τοῦ Καρμηλίου ὄρους κατέφερε ἀπὸ Θεοῦ καὶ ἀπὸ οὐρανοῦ πῦρ καὶ κατέκαυσε τὰς σχίδας καὶ τὰς πέτρας τοῦ θυσιαστηρίου, ἐκοιμήθη ὑπὸ κάτω ἀρκεύθου καὶ ἐξύπνησεν αὐτὸν ἄγγελος Κυρίου λέγων αὐτῷ «αναστάς, φάγε καὶ πίε, ὅτι πολλῇ ἀπὸ σου ἡ ὁδός». «καὶ ἀναστὰς ἔφαγε καὶ ἔπινε καὶ ἐπορεύθη ἐν τῇ ἰσχυί τῆς βρώσεως καὶ τῆς πόσεως ἐκείνης τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας, ἕως ὄρους Χωρήβ». (Βασιλ. Γ' 19, 4-9).

Εἰς τὸν ἱερόν ναόν τῆς Μονῆς ταύτης ἀνεκαίνισμένον ὑπὸ τοῦ ἐκ Κύπρου μακαριστοῦ Μητροπολίτου Ἀσκάλωνος Ἀρκαδίου ἐτελέσθη ἀφ' ἐσπέρας Ἑσπερινός, προεξάρχοντος τοῦ ἐν Βηθλεέμ Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἰορδάνου κ. Θεοφυλάκτου.

Τὴν πρωΐαν τῆς ὥς ἄνω ἡμέρας ἐτελέσθη πανηγυρική θεία Λειτουργία, προεξάρχοντος τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρός ἡμῶν καὶ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἰουχίου, τῶν Σεβασμιωτῶν Ἀρχιεπισκόπων Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου Γέροντος Ἀρχιεπισκοπῆς, Ἰορδάνου κ. Θεοφυλάκτου, θαβωρίου κ. Μεθοδίου Προέδρου τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς, Λύδης κ. Δημητρίου Γραμματέως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, Ἱεραπόλεως κ. Ἰσιδώρου, Γέροντος Σκευοφύλακος Ἀγιοταφίτων Ἱερομονάχων, τοῦ πενυματικοῦ τῆς Μονῆς τοῦ ὁσίου Σάββα π. Εὐδοκίμου, τοῦ ἐν Φχῆς ἡγουμένου ὁσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου π. Ἱερωνύμου, τοῦ ἐν τῷ Χωρίῳ τῶν Ποιμένων ἡγουμένου Ἀρχιμανδρίτου π. Ἰγνατίου, τοῦ ἡγουμένου τῆς Μονῆς Ἀγίου Γεωργίου Μπετζαλλᾶ Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀνανίου τῶν ἀραβοφώνων Πρεσβυτέρων π. Ἦσσα Μοῦσλεχ καὶ π. Παύλου καὶ τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Ἀθανασίου καὶ τοῦ διακόνου π. Εὐλογίου, τῇ εὐλαβῇ συμμετοχῇ εὐσεβοῦς ἐκκλησιάσματος ἑλληνοφώνου, ἀραβοφώνου καὶ ρωσοφώνου.

Εἰς τὸ Κοινωνικὸν τῆς θείας Λειτουργίας ἐκήρυξε τὸν θεῖον Λόγον εἰς τοὺς πιστοὺς ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος ἔχοντα οὕτως ἑλληνιστί: Θεοφανείας ἡξίωσαι καὶ προφητείας ὥπερ ὁ μέγας Μωσῆς προφήτας χρίων διὰ Πνεύματος, Ἡλιοῦ Θεσπέσιε καὶ βασιλεῖς. Καὶ τῆς δόξης ἐν θαβῶρ Χριστοῦ θεατῆς γενόμενος βοᾷς. Εὐλογητός ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, ἀναφωνεῖ ὁ μελωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εύλαβεῖς προσκυνηταί, εὐσεβεῖς Χριστιανοί.

Εὐλογητός ὁ θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὅτι ἡξίωσεν ἐνσάρκου ἀγγέλου καί θεόπτου προφήτου Ἡλιοῦ τοῦ ἐνδόξου ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ προσκυνηματικῷ τόπῳ, ἔνθα ἔστησαν οἱ πόδες Αὐτοῦ.

Ὁ Ἅγιος Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφóθεος ἀναφερόμενος εἰς τήν δύναμιν τῆς προσευχῆς ἐν τῇ Καθολικῇ αὐτοῦ ἐπιστολῇ προβάλλει ὡς παράδειγμα τόν προφήτην Ἡλίαν λέγων: «Ἡλίας ἄνθρωπος ἦν ὁμοιοπαθής ἡμῖν καί προσευχῇ προσηύξατο τοῦ μή βρέξαι καί οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς ἐνιαυτοῦς τρεῖς καί μῆνας ἕξ καί πάλιν προσηύξατο καί ὁ οὐρανός ὑετόνῃδωκε καί ἡ γῆ ἐβλάστησε τόν καρπόν αὐτῆς», (Ἰακ. 5, 17-18).

Ἡ προσευχή ἡ ὁποία εἶναι ἀρρήκτως συνδεδεμένη μέ τήν πίστιν ἔχει ὡς πηγὴν αὐτῆς τόν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν λέγοντα: «Πάντα ὅσα ἐάν αἰτήσητε ἐν τῇ προσευχῇ πιστεύοντες λήψεσθε», (Ματθ. 21,22). Τούτου ἕνεκεν ὁ Ἀπόστολος Παῦλος κηρύττει λέγων: «μηδέν μεριμνᾶτε, ἀλλ' ἐν παντί τῇ προσευχῇ καί τῇ δεήσει μετὰ εὐχαριστίας τὰ αἰτήματα ὑμῶν γνωρίζεσθω πρὸς τόν θεόν», (Φιλιπ. 4,6). Ἀναλυτικώτερον εἰπεῖν: Μή κυριεύεσθε ἀπὸ ἀγωνιώδη φροντίδα διὰ τίποτε, ἀλλὰ διὰ κάθε τι πού σᾶς παρουσιάζεται κάνετε γνωστά τὰ αἰτήματά σας πρὸς τόν θεόν διὰ προσευχῆς καί διὰ τῆς δεήσεως, αἱ ὁποῖαι πρέπει νά συνοδεύονται καί μέ εὐγνώμονα εὐχαριστίαν δι' ὅσα ὁ θεός μᾶς ἔδωσε».

«Κακοπαθεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσευχέσθω... ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν προσκαλεσάσθω τούς πρεσβυτέρους τῆς Ἐκκλησίας καί προσευξάσθωσαν ἐπ' αὐτόν. Καί ἡ εὐχή τῆς πίστεως σώσει τόν κάμνοντα καί ἐγερεῖ αὐτόν ὁ Κύριος. Κἂν ἁμαρτίας ἢ πεπονηκώς, ἀφεθήσεται αὐτῷ», λέγει ὁ Ἅγιος Ἰάκωβος, (Ἰάκ, 5,13-15).

Ἡ δύναμις τῆς προσευχῆς τῆς πίστεως ἀνέδειξεν Ἡλίαν τόν μεγάλωνυμον ἀδιάψευστον μάρτυρα τῆς ἱερᾶς ἱστορίας, τουτέστιν τῆς ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ ἀποκαλυφθείσης τῷ Προφῆτῃ Μωϋσεῖ θείας ἀληθείας. Τοσαύτη ἦτο ἡ πίστις τοῦ Ἡλίου τοῦ θεσβίτου, ὥστε, ὡς λέγει ὁ μελωδός, «Οὗτος γάρ ἐν τῇ γλώσῃ τόν Οὐρανόν ὡσεὶ δέρριν ἐχάλκευσε, καί τήν γῆν τήν ἔγκαρπον ἄκαρπον ἐποίησεν. Ὡ τοῦ θαύματος! ὁ πῆλινος ἄνθρωπος οὐρανοῦς τοῦ βρέχειν ὑετόν οὐκ ἔδωκεν. Ὡ τοῦ θαύματος! ὁ φθαρτός ἄνθρωπος ἀφθαρσίαν ἐνδέδυται, καί οὐρανοῦς ἀνατρέχει, ἐν πυρίνῳ ἄρματι τῇ μηνωτῇ Ἐλισσαίῳ, διπλῆν τήν χάριν χαριζόμενος. Βασιλεῖς ἐλέγχει καί λαόν ἀπειθῇ λιμῷ διαφθείρει. Τούς ἱερεῖς τῆς αἰσχύνης, πάντα κατήσχυνε, καί τῆς χήρας τοῦ υἱοῦ λόγῳ ἀνέστησεν».

Ὁ ὁμοιοπαθής ἡμῖν οὗτος ἄνθρωπος Ἡλίας ὁ ἐνδοξος πνευματικῶς συνεκάλεσε πάντας ἡμᾶς οὐχὶ μόνον, διὰ νά πανηγυρίσωμεν τήν θείαν αὐτοῦ μνήμην, ἀλλὰ καί διὰ νά γνωρίσωμεν τόν θησαυρόν τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν πίστεως καί τῆς χριστιανικῆς ἡμῶν ταυτότητος, δηλονότι τῆς ἀγίας ἡμῶν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας. Διότι ὡς λέγει ὁ Μέγας Παῦλος: «ἔχομεν δέ τόν θησαυρόν τοῦτον ἐν ὀστράκinois σκεύεσιν, ἵνα ἡ ὑπερβολή τῆς δυνάμεως ἢ τοῦ θεοῦ καί μή ἐξ ἡμῶν, ἐν παντί θλιβόμενοι ἀλλ' οὐ στενοχωρούμενοι, ἀπορούμενοι ἀλλ' οὐκ ἐξαπορούμενοι, διωκόμενοι ἀλλ' οὐκ ἐγκαταλειπόμενοι, καταβαλλόμενοι ἐλλ' οὐκ ἀπολλύμενοι», (Β' Κορ. 4, 7-9).

Τοιοῦτο σκεῦος ὀστράκινον φέρον ἐν ἑαυτῷ τόν θησαυρόν τοῦ θείου Πνεύματος ἐγένετο καί ὁ Προφήτης Ἡλίας, ὡς λέγει καί ὁ μελωδός: «Ἀποδεδειγμένος θεόπτης, ὁ θεσβίτης σύν Μωσῇ καθορᾷ, ἃ ὀφθαλμός οὐκ εἶδε καί οὐς οὐκ ἤκουσε καί ἀνθρώπων τῶν γηγενῶν καρδία οὐ λελόγισται, σεσαρκωμένον Κύριον, ἐν τῷ

θαβώρ, τόν Παντοκράτορα». Κατά τήν ἐρμηνείαν τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου ὁ θεῖος Παῦλος διὰ τοῦ «έν ὀστρακίνοις σκεύεσιν» τό εὐθραυστον τῆς θνητῆς φύσεως αἰνιτιτόμενος ἔλεγεν καί τό τῆς σαρκός ἡμῶν ἀσθενές ἐμφαίνων... τοῦτο μέν οὖν αὐτό μάλιστά ἐστι τό θαυμαστόν καί δεῖγμα μέγιστον τῆς τοῦ θεοῦ δυνάμεως, ὅτι σκεῦος ὀστράκινον τοιαύτην ἡδυνήθη λαμπρότητα ἐνεγκεῖν τηλικοῦτον φυλάξαι θησαυρόν».

Ὅντως, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὁ τιμώμενος σήμερον Προφήτης Ἡλίας ἀποτελεῖ «δεῖγμα μέγιστον τῆς τοῦ θεοῦ δυνάμεως». Καί τοῦτο διότι «ἡ εὐχή τῆς πίστεως», δηλονότι ἡ ἄδολος προσευχή, εἶναι ἐκείνη, ἡ ὁποία προκαλεῖ τήν ἀγάπην τοῦ θεοῦ Πατρός καί τήν κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἰς τόν αἰτοῦντα ἐν πίστει καί μή διακρινόμενον κατά τόν Ἀπόστολον Ἰάκωβον: «αἰτεῖτω δὲ ἐν πίστει μηδὲν διακρινόμενος (=χωρίς δισταγμόν) ὁ γὰρ διακρινόμενος ἔοικε κλύδωνι θαλάσσης ἀνεμιζομένῳ καὶ ῥιπιζομένῳ», (Ἰακ. 1,6).

Ὁ θεσπέσιος Ἡλίας ἄνθρωπος, ὡς ὁμοιοπαθὴς ἡμῖν, πῆλινος καὶ φθαρτός, ἐπέτυχε μεγάλων καί θείων κατορθωμάτων καί τοῦ ἐνθέου αὐτοῦ ζήλου, δηλονότι τοῦ ἐναρέτου καί ἁγίου αὐτοῦ βίου. Ἀποτελεῖ δὲ παράδειγμα πρὸς μίμησιν ὅσον ἀφορᾷ εἰς τήν δύναμιν τῆς ἐνεργείας τῆς προσευχῆς αὐτοῦ. Καί τοῦτο διότι ἡ προσευχή τοῦ Ἡλίας πρὸς τόν θεόν δέν ἦτο τυπική, ἀλλὰ οὐσιαστική.

Ἡ προσευχή, μέ ἄλλα λόγια, ἀγαπητοί μου, εἶναι ὁ πνευματικός ὀπλισμός τοῦ Χριστιανοῦ. Διὰ τοῦτο καί ὁ σοφός Παῦλος προτρεπτικῶς λέγει: «Διὰ πάσης προσευχῆς καὶ δεήσεως προσευχόμενος ἐν παντὶ καιρῷ ἐν Πνεύματι, καὶ εἰς αὐτὸ τοῦτο ἀγρυπνοῦντες ἐν πάσῃ προσκατερήσει καὶ δεήσει περὶ πάντων τῶν ἁγίων», (Ἐφ. 6,18).

Παρακαλέσωμεν τόν ἅγιον καί ἡγιασμένον Προφήτην Ἡλίαν καί μετὰ τοῦ ὑμνωδοῦ εἴπωμεν: «Σκανδάλων τῶν ἐν βίῳ πολυειδῶν ἀνομοῦντων ἐχθρῶν πάσης θλίψεως σωματικῆς, νόσου ψυχικῆς τε παρατροπῆς, ταῖς προσευχαῖς σου ρῦσαί με ἐνδοξε Προφῆτα Ἡλία. Καί σύ Παρθένε Μαρία, ἡ φῶς τεκοῦσα, δυσώπησον σαῖς Πρεσβείαις, θεοτόκε, τοῦ οἰκτερίσαι καί σῶσαι τοῦ αἰωνίου με σκότους τόν πεποιθότα τῇ σῇ σεπτῇ ἀντιλήψει». Ἀμήν.

καί οὕτως ἀραβιστί, ἴδε ἠλεκτρονικόν σύνδεσμον:
<https://en.jerusalem-patriarchate.info/ar/2013/08/02/2609>

Μετά τό πέρας τῆς θείας Λειτουργίας ἠκολούθησε δεξίωσις ἐν τῷ ἡγουμενείῳ, μετά δέ τήν δεξίωσιν τράπεζα παρατεθεῖσα ὑπό τοῦ νέου ἡγουμένου τοῦ ἀναλαβόντος ἀνακαινιστικόν ἔργον ἐν τῇ Μονῇ ὀσιωτάτου Ἱερομονάχου π. Παΐσιου.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/yAkGMRDEYMI>

